

RAAD VAN TOEZICHT VOOR
DE OCTROOIGEMACHTIGDEN

Postbus 3219,
2280 GE Rijswijk
telefoon 070-3905578
fax 070-3905171

Beslissing Mw. A.- B.

1. Per brief van 15 juli 2002 wendt Mw. A. te P.
(hierna A.) zich tot de Raad van Toezicht voor de Octrooigemachtigden
(hierna de Raad) met een verzoek een uitspraak te doen over twee door
haar
ondervonden problemen met het kantoor D.
- 5 Het eerste probleem betreft de wijze waarop D. zou zijn omgegaan
met de betaling van jaartaksen voor de octrooirechten van A.. Contact
tussen
A. en ir. B. (hierna B.) bracht geen oplossing; daarop volgend
besloot A. de zaak voor te leggen aan de Raad.
- 10 Het tweede probleem betrof een verschil van mening tussen A. en een der
advocaten van D. over de hoogte van een nota.
Door de secretaris van de Raad is A. meegedeeld dat de bevoegdheden van
de Raad zich niet uitstrekken tot advocaten; hij heeft A. de
adresgegevens
van de Deken van de Orde van Advocaten te Den Haag verschaft.
- 15 2. Per brief van 9 september 2002 heeft de secretaris B. op de hoogte
gebracht
van het schrijven van A. en aangegeven dat de Raad, rekening houdend met
Bijzonder Voorschrift 2 en 25 van de Gedragsregels voor de
Octrooigemachtigde, dit
schrijven verstaat als een tegen hem, als voorzitter van de maatschap D.,
gerichte klacht. Een termijn voor reactie is gegeven van 1 maand na de
20 datum van de brief.
3. Per brief van 9 oktober 2002 wordt door B. gereageerd. Naast zijn
inhoudelijk
verweer verzoekt B. de Raad te willen overwegen een beslissing te nemen
op

2

grond van de stukken teneinde de kosten die samenhangen met het bijwonen van een zitting te vermijden.

5

4. De Raad is bereid een beslissing te nemen op grond van de stukken.
5. Per brief van 2 december 2002 heeft de Raad A. op de hoogte gesteld van zijn voornemen om af te zien van een zitting en stelt A., door meezending van het verweer van B., in staat daarop te reageren binnen een termijn van 2 weken na datum van de brief.

10

6. Per brief van 9 december 2002 reageert A. op het verweer van B. en spreekt opnieuw haar bevreemding uit over het feit dat een door haar op 25 juni 2002 verrichte telefonische betaling pas tot reactie van D. leidt op 1 juli 2002 met daarbij de aanzegging dat nog slechts met boete betaald kan worden.

15 De reactie van A. is aan B. ter kennisneming toegezonden.

7. Per brief van 30 december 2002 vraagt B. de Raad hem te willen bevestigen dat ook de Raad uit de brieven van A. opmaakt dat haar klachten luiden zoals onder 1) en 2) geformuleerd in B.'s brief van 9 oktober 2002.

20

8. Nu er klaarblijkelijk bij B. onzekerheid bestaat over de omvang van de klacht van A. acht de Raad het niet langer wenselijk af te zien van een zitting en besluit een zitting te beleggen.

25 9. Na partijen in de gelegenheid te hebben gesteld hun verhinderdagen op te geven wordt een zitting vastgesteld op 25 februari 2003 om 14.45 in zaal B van het Bureau voor de Industriële Eigendom te Rijswijk.

30 10. Ter zitting is A. verschenen; B. is niet verschenen. Bij telefonisch contact geeft B. aan tweemaal een bericht van verhindering gestuurd te hebben. Deze berichten zijn bij het secretariaat van de Raad niet ontvangen.

De Raad overweegt ten aanzien van de klacht tegen B. het volgende:

11. De taksen betalingsfirma van D. in Q. (hierna D.) stuurt A. op 4 maart 2002 een factuur voor de 9e annuïteit voor EP-GB octrooi 00000 ten bedrage van EUR XXX. D. geeft aan
 5 dat de jaartaks eind mei 2002 verschuldigd is en betaling wordt verzocht
 UITERLIJK

16 MEI 2002 "teneinde tijdige verwerking te kunnen verzekeren". Betaling van het
 bedrag zal als opdracht worden beschouwd.

12. D. stuurt op 2 april 2002 een nota aan A. voor een aantal andere
 10 octrooien onder bovengenoemd EP 00000 voor de landen BE,DE,FR,NL,AT en PT.

Het totaal verschuldigde bedrag was EUR YYYY; voor taksenbetaling per
 eind juni
 werd, op dezelfde wijze als hierboven, betaling gevraagd UITERLIJK 16
 JUNI 2002.

15 13. A. belt op 12 juni 2002 met D. met het verzoek de
 betaling een maand te mogen uitstellen omdat er wel geld in aantocht was
 maar nog
 niet ontvangen.

14. Op 25 juni 2002 ontving A. een subsidiebetaling en heeft op diezelfde
 dag

20 telefonisch EUR ZZZZ overgemaakt, zijnde de som van de onder 11 en 12
 genoemde bedragen.

Ter zitting deelt A. mee op 25 juni 2002 met D. gebeld te
 hebben met de mededeling dat zij de verschuldigde bedragen die dag
 telefonisch

had overgemaakt.

25 15. Uit een ABN AMRO rekeningafschrift van 26 juni 2002 dat A. heeft
 overgelegd blijkt dat bedoeld bedrag is afgeboekt op 25 juni 2002 van de
 rekening

van C. Uit het rekeningafschrift blijkt dat het hier een telegiro met
 advies betreft, blijkbaar een spoedbetaling.

30 16. Uit een door B. ter beschikking gesteld Postbankoverzicht van 27 juni
 2002,

dat door D. is ontvangen op 1 juli 2002 blijkt dat het onder 14) genoemde
 bedrag

is bijgeboekt op de rekening van D. op 26 juni 2002.

17. Per brief van 27 juni 2002 (door A. op 28 juni ontvangen) reageert D.
 op het telefonisch verzoek van A. van 12 juni 2002.
 D. stelt dat het niet mogelijk is uitstel van betaling te verlenen en dat er, indien
 geen betaling voor de genoemde datum (dat zal waarschijnlijk 16 juni 2002 zijn)
 5 plaatsvindt, toeslagkosten voor betaling na de vervaldatum ontstaan.
 Betaling met
 toeslag zou mogelijk zijn tot 6 maanden na de oorspronkelijke
 vervaldatum. De enige
 mogelijkheid voor latere betaling is gebruik te maken van de genoemde
 toeslagperiode. Daaraan zouden echter extra kosten zijn verbonden.
- 10 18. A. deelt ter zitting mee dat zij op 28 juni 2002 nogmaals
 telefonisch
 contact heeft met D. en herhaalt daarbij haar mededeling van 25 juni
 2002 dat zij het verschuldigde bedrag telefonisch heeft overgemaakt.
- 15 19. D. belt A. op 1 juli 2002 met de mededeling dat de betaling was
 ontvangen doch dat deze te laat was en dat nog slechts met toeslagtakse
 (boete)
 betaald zou kunnen worden.
20. Per -blijkbaar automatisch gegenereerde- brief van 2 juli 2002
 bericht D.
 A. dat zij op hun nota voor betaling van de jaartaksen nog geen reactie
 20 ontvingen, maar dat de taksen voor de onder 12) genoemde zaken nog met
 toeslagtakse kunnen worden betaald op 30 september 2002. Daarbij wordt
 meegedeeld dat, indien taksenbetaling gewenst wordt, betaling van de
 hoofdnota (
 van 2 april 2002) en de (toeslag) nota van die dag "UITERLIJK EINDE 30
 SEPTEMBER 2002" tegemoet wordt gezien om tijdige verwerking te kunnen
 25 verzekeren.
21. Kennelijk had A. het bedrag van de nota als genoemd onder 11) al
 eerder
 tijdig betaald aangezien een herinnering daaromtrent ontbreekt.
 In de door A. ingediende stukken is een handgeschreven notitie aanwezig
 30 waaruit volgt dat de nota onder 11) abusievelijk twee maal betaald werd
 maar dat
 het teveel betaalde niet werd terug ontvangen.
22. In zijn verweer van 9 oktober 2002 merkt B. op dat voor het betalen
 van de
 jaartaksen bij de betrokken nationale octrooiverlenende instanties
 gebruik wordt

5

gemaakt van de diensten van "collega octrooigemachtigde kantoren" in de betreffende landen. Deze kantoren hebben ook enige tijd nodig om een betalingsopdracht uit te voeren en derhalve dient de opdracht tot betaling door D.

tijdig te geschieden. De termijn van twee weken heeft met deze wijze van betalen te

5 maken.

B. stelt daarbij dat de betaling is bijgeschreven op de rekening van D.
op 27

juni 2002 (de juiste datum is overigens 26 juni 2002). Het dagafschrift waarop die

bijschrijving is vermeld, is door D. op 1 juli 2002 ontvangen. Daarbij wordt

verwezen naar een kopie van dat dagafschrift.

10 B. gaat voort met "Hoewel het gebruikelijk is om ook wanneer betalingen later

dan de twee weken voor de vervaldatum worden ontvangen, nog al het mogelijke te

doen om een tijdige betaling van de jaartaksen te bewerkstelligen, was het in het

onderhavige geval dus onmogelijk om nog enige actie te ondernemen, omdat de

vervaltermijn reeds was verstreken".

15 De door D. gebruikte formulering voor de betalingstermijn heeft, aldus B.,

nooit tot problemen geleid, ook klaarblijkelijk niet bij A. die reeds vele malen

facturen van het hier besproken type heeft ontvangen.

Uit de formulering is volgens B. niet af te leiden dat een tijdige verwerking door

D. te verzekeren is, indien de betaling later dan de door D. gestelde termijn

20 wordt ontvangen.

B. verzoekt de klacht van A. ongegrond te verklaren en de klacht af te wijzen.

Op grond van de beschikbare informatie komt de Raad tot het volgende oordeel:

25

23. De klacht wordt door de Raad beschouwd als een tegen de voorzitter van de

maatschap D., ir B., gerichte klacht.

24. Op basis van de gezonden nota van 2 april 2002 kon A. weten dat tijdige

30 betaling van de taksen verzekerd zou kunnen worden indien haar betaling uiterlijk 16

juni 2002 binnen zou zijn. Met dit systeem van vooraf betalen was zij bekend; de

betaling waarover hier onder andere gesproken wordt, is de 9e annuïteit.

25. Het risico van niet tijdige uitvoering van taksenbetaling waardoor boete verschuldigd wordt heeft A. pogen te verkleinen door op 25 juni 2002 een spoedbetaling te doen en naar zij stelt met D. te bellen over de door haar verrichte betaling; deze telefonische mededeling aan D. heeft zij

5 naar zij stelt op 28 juni 2002 nog eens herhaald.

26. Het bevreemdt de Raad dat een verzoek om uitstel van betaling van 12 juni 2002 door D. pas per brief van 27 juni 2002 wordt beantwoord. Een reactie voor de kritieke datum van 16 juni 2002 van D. had voor

10 A. tijdig de benodigde duidelijkheid kunnen verschaffen

27. Voorts is de Raad van mening dat de herinnering van 2 juli 2002 een verwijzing naar de ontvangst van de betaling op de hoofdnota had mogen bevatten.

28. De termijn van 30 september 2002 als uiterste termijn voor betaling met boete op de vervaldag van 30 september 2002, zoals genoemd in de herinnering van 2 juli 2002, bevreemdt de Raad en draagt naar zijn mening niet bij tot de doorzichtigheid van de door D. gehanteerde betalingstermijnpolitiek. De wettelijke termijn voor betaling met boete was in het onderhavige geval namelijk 31 december 2002. Waar

20 D. in de brief van 27 juni 2002 wijst op een mogelijkheid van betaling met toeslag tot 6 maanden na de oorspronkelijke vervaldatum had ook hier de juiste datum dienen te worden vermeld.

29. Voor A. was op deze wijze het beeld ten aanzien van de positie van haar octrooien niet duidelijk. De informatieverstrekking door B. staat op zijn minst op gespannen voet met Bijzonder Voorschrift 9 dat het door de octrooigemachtigde geven van een duidelijk beeld voorschrijft.

30. De Raad merkt voorts op dat de betaling door A., die bij D. in ieder geval binnen was op 1 juli 2002, het mogelijk had gemaakt ten minste de Nederlandse taks op die dag nog te betalen. In België was voorts nog betaling zonder toeslag nog tot 1 maand na de vervaldatum mogelijk en in Duitsland tot 2 maanden.

»

7

De Raad kan daarom B. niet volgen in de stelling in zijn brief van 9 oktober 2002

dat het in het betreffende geval dus (onderstreping toegevoegd) onmogelijk was

geweest om nog enige actie te ondernemen. Uit het hiervoor gaande blijkt dat in

5 enkele landen WEL actie ondernomen had kunnen worden om zonder boete te betalen.

D. had derhalve, door gebruik te maken van de wettelijke mogelijkheden, de

hoogte van het boetebedrag voor A. kunnen beperken.

Het feit dat D., zich beroepend op de bewoording van de factuur van 2 april 2002,

niettegenstaande een bestaande wettelijke mogelijkheid van taksenbetaling zonder

10 boete na de vervaldatum, voor NL(maandag 1 juli 2002), BE (1 maand na de

vervaldatum), DE (2 maanden na de vervaldatum), voor bedoelde landen

boetebedragen in rekening brengt, acht de Raad in strijd met Grondregel 1 en/of

Bijzonder Voorschrift 7. Grondregel 1 gaat uit van de betrouwbaarheid en deskundigheid van de octrooigemachtigde terwijl Bijzonder Voorschrift 7

de

15 octrooigemachtigde voorschrijft de vereiste zorg en oplettendheid te wijden aan de

hem in behandeling gegeven zaken.

31. De Raad wenst hierbij nog het volgende op te merken:

In haar taksenfacturen en herinneringen toont D. ten aanzien van de

20 betalingsmogelijkheden een NL Postbanknummer 00000000 ; deze

betalingsmogelijkheid in Nederland gaf A. de indruk dat haar spoedbetaling

door D. gesignaleerd zou worden en nog tot de door haar gewenste actie zou

leiden. Door haar taksenkantoor in land QQQQQ te vestigen wordt een risico van

tijdsvertraging tussen betaling door een cliënt en signalering door D. dan wel

25 D. ingebouwd die in het nadeel van A. heeft gewerkt. In het

onderhavige geval was de tijdsvertraging een aantal dagen, te weten van 26 juni

2002 tot en met 1 juli 2002.

D. laat zich bij signalering van betalingen kennelijk uitsluitend leiden door

informatie die per post wordt ontvangen; wanneer D. op de tegenwoordig

30 gebruikelijke elektronische wijze haar Postbankrekening had gevolgd op mutaties

had zij op 26 juni, uiterlijk 27 juni 2002 de betaling van A. kunnen constateren,

zodat alle benodigde acties voor betaling wellicht zonder noodzaak tot betaling van

boete genomen hadden kunnen worden.

8

Op grond van de beschikbare informatie en alle omstandigheden afwegend besluit

de Raad B. de straf van waarschuwing op te leggen.

5 De Raad van Toezicht, gelet op de artikelen 16 en 18 van het Octrooigemachtigdenreglement,

beschikkende op de door Mw A. tegen ir. B. ingediende klacht

verklaart de klacht gegrond en legt de straf van waarschuwing op.

10

Aldus gedaan te 's-Gravenhage op 13 maart 2003 in de samenstelling:

Mr. Ir. J.H.F.de Vries, voorzitter

Drs. F. Barendregt, secretaris

15 Ir. A. Ferguson,

J.W. Rongen en

Ir. F.J. Smit, leden.

20 De Voorzitter:

De Secretaris

25 Ingevolge art. 19 van het Octrooigemachtigdenreglement kan van deze beslissing,
gedurende 1 maand na de dag van verzending van de brief met een afschrift van de
beslissing aan partijen, beroep worden ingesteld bij de Raad van Beroep inzake het
Toezicht op de Octrooigemachtigden.

RAAD VAN BEROEP inzake het
Toezicht op de Octrooigemachtigden

15 maart 2004

RIJSWIJK,

De Raad van Beroep inzake het Toezicht op de Octrooigemachtigden;
- Gelet op het beroepschrift van ir. B. - hierna ook appellant, resp. B. - d.d. 17 april
2003, tegen de beslissing van de Raad van Toezicht op de Octrooigemachtigden d.d. 13
maart 2003,
waarbij de tegen appellant ingediende klacht van mevrouw A. - hierna ook klagster -
gegrond is verklaard, onder het opleggen van de straf van waarschuwing aan ir. B.;
- Gezien de vorengenoemde beslissing van de Raad van Toezicht, het beroepschrift van
appellant, met
bijlagen, het antwoord van klagster van 15 mei 2003, alsmede de stukken die gewisseld

zijn bij de
behandeling van de klacht door de Raad van Toezicht;
- Gehoord ter zitting van de Raad van Beroep op 9 oktober 2003 appellant, bij monde
van zijn verte-
genwoordiger mr. G. J. Kemper, advocaat te Amsterdam;
Klaagster is niet ter zitting verschenen na behoorlijk te zijn opgeroepen.

Overweegt als volgt:

1 De klacht

Blijkens de stukken liggen de volgende feiten ten grondslag aan de klacht:

- De taksenbetalingsfirma van het octrooigemachtigdenkantoor D. (hierna D.),
D. AG gevestigd te Q. (hierna D. Q.), stuurt klaagster op 4 maart 2002 een
factuur ad € 355,18 voor de 9e jaartakse voor EP-GB octrooi 0701464 die eind mei
2002 verschul-

RAAD VAN BEROEP inzake het

2

Toezicht op de Octrooigemachtigden

digd is. Verzocht wordt het bedrag uiterlijk 16 mei 2002 te betalen, teneinde tijdige verwerking te kunnen verzekeren;

- Op 2 april 2002 stuurt D. Q. een nota voor de octrooien EP 0701464 in de landen België,

Duitsland, Frankrijk, Nederland, Oostenrijk en Portugal. Het totaalbedrag is € 2041,-; voor een

tijdige verwerking van de taksebetaling voor eind juni wordt gevraagd uiterlijk 16 juni 2002 te betalen;

- Op 12 juni 2002 belt klaagster met D. en verzoekt de betaling een maand te mogen uitstellen;

- Op 25 juni 2002 heeft klaagster € 2396,18 overgemaakt en deelt D. diezelfde dag telefonisch

mee de verschuldigde bedragen telefonisch te hebben overgemaakt;

- Uit een bankafschrift overgelegd door klaagster blijkt genoemd bedrag op 25 juni 2002 te zijn

afgeboekt, kennelijk als spoedbetaling. Blijkens een door B. overgelegd bankafschrift van 27

juni 2002, dat door D. Q. op 1 juli 2002 is ontvangen, blijkt het bedrag op 26 juni 2002 op de

rekening van D. Q. te zijn bijgeboekt;

- Op 27 juni 2002 reageert D. schriftelijk op het telefonisch verzoek van klaagster met de mede-

deling dat het niet mogelijk is uitstel van betaling te verlenen, en dat, indien geen betaling voor de

genoemde datum plaatsvindt, toeslagkosten zullen ontstaan voor betaling na de vervaldatum. Op

28 juni 2002 heeft klaagster nogmaals telefonisch aan D. meegedeeld het verschuldigde bedrag

te hebben overgemaakt;

- Op 1 juli 2002 belt D. Q. klaagster op met de mededeling dat de betaling te laat is ontvangen

en dat nog slechts betaling met een toeslag mogelijk is;

- Per brief van 2 juli 2002 bericht D. Q. klaagster dat op de nota voor betaling van de jaartaksen

nog geen reactie is ontvangen, en dat betaling voor de landen op de tweede bovenvermelde nota

nog met toeslag kan worden betaald op 30 september 2002; daarbij wordt vermeld dat betaling van

het hoofdnota en de toeslag uiterlijk 'einde 30 september 2002' wordt tegemoet gezien teneinde

tijdige verwerking te kunnen verzekeren;

RAAD VAN BEROEP inzake het
3
Toezicht op de Octrooigemachtigden

- Uit de toelichting van B. ter zitting blijkt dat de termijn van twee weken - tussen de verval-

datum en de datum waarvóór D. Q. stelt de betaling uiterlijk te willen ontvangen - dient om

voldoende tijd te hebben om correspondenten in de verschillende landen te instrueren; nu - het

dagafschrift betreffende - de betaling eerst op 1 juli 2002 werd ontvangen, was tijdige betaling

(voor de vervaldatum) niet meer mogelijk.

2 Het oordeel van de Raad van Toezicht

De Raad van Toezicht heeft in zijn beslissing vastgesteld dat de klacht moet worden beschouwd als

gericht tegen B., als voorzitter van de maatschap D..

Ten aanzien van de klacht heeft de Raad van Toezicht opgemerkt dat het hem bevreemdt, dat op het

telefonische verzoek om uitstel van betaling eerst op 27 juni schriftelijk is geantwoord en dat 30 sep-

tember 2002 als uiterste betalingstermijn met boete werd genoemd, terwijl de wettelijke termijn eerst

op 31 december 2002 eindigde en in de eerdere brief van 27 juni een termijn van 6 maanden voor de

betaling met toeslag was vermeld.

Voorts merkte de Raad van Toezicht op dat op 1 juli 2002 in ieder geval de Nederlandse takse nog

tijdig (op dezelfde dag) had kunnen worden betaald, en in België de takse nog 1 maand na de verval-

datum, en in Duitsland nog binnen 2 maanden na de vervaldatum zonder toeslag kon worden betaald.

Volgens de Raad van Toezicht had D. derhalve de hoogte van het boetebedrag voor klaagster kun-

nen beperken.

De Raad van Toezicht oordeelde dat het in rekening brengen van boetebedragen voor vorenvermelde

landen in strijd is met Grondregel 1 en / of Bijzonder Voorschrift 7.

De Raad van Toezicht heeft ten slotte nog opgemerkt dat door vermelding van een Nederlands Post-

banknummer op de factuur, en de vestiging van het taksenbetaalkantoor in Zwitserland het risico van

een tijdsvertraging tussen de betaling door een cliënt en signalering van de betaling door D. Q.

wordt ingebouwd die i.c. ten nadele van klaagster heeft gewerkt.

RAAD VAN BEROEP inzake het

4

Toezicht op de Octrooigemachtigden

In het vorenstaande zag de Raad van Toezicht aanleiding B. de straf van waarschuwing op te leggen.

3 Het beroepschrift van B.

3.1 In het beroepschrift heeft B., samengevat, de volgende grieven aangevoerd tegen de beslissing

van de Raad van Toezicht:

I. Ten onrechte heeft de Raad van Toezicht vastgesteld dat de klacht zich richt tegen B.; hij is

weliswaar verantwoordelijk als lid van de maatschap D., maar het gaat hier om een collectieve aansprakelijkheid en niet om een persoonlijke.

Ten onrechte heeft de Raad van Toezicht de volgende feiten als vaststaand aangenomen:

a. Dat eerst bij brief van 27 juni 2002 op het verzoek om uitstel van betaling is geantwoord; on-

getwijfeld is door de medewerkster van D. direct meegedeeld dat uitstel niet mogelijk is en

dat ook na de vervaldatum kan worden betaald, zij het met een toeslag;

b. Dat D. zelfs het risico van niet tijdige signalering van een spoedbetaling via de Postbank

heeft gecreëerd. Doordat klaagster voor betaling via het Postbanknummer heeft gekozen, in

plaats van een van de andere mogelijke betaalwijzen, kon eerst na ontvangst van het dagaf-

schrift van die betaling kennis worden genomen, nu de Postbank geen telefonische mededelin-

gen doet ingeval van spoedbetaling of telefonische overboeking. Bij de vermelding op de fac-

tuur van het Postbankrekeningnummer wordt ervan uitgegaan dat tijdig voor de gestelde datum

wordt betaald. Ontkend wordt voorts dat klaagster telefonisch melding heeft gemaakt van die

spoedbetalingen.

UI. Ten onrechte maakt de Raad van Toezicht B. een verwijt "over de administratieve gang van

zaken, bij het beleid met betrekking tot de betaling van taksen en toeslagen en de communicatie daar-

over met cliënten."

Ter toelichting op dit - als meest wezenlijke aangeduide - bezwaar, is in het beroepschrift, samenge-

vat, het volgende opgemerkt:

RAAD VAN BEROEP inzake het
5
Toezicht op de Octrooigemachtigden

Bij de invoering van een nieuw, geautomatiseerd boekhoudsysteem, enige jaren geleden, heeft D.

besloten tot rationalisatie van het taksenbetalingssysteem, inhoudend dat jaarlijks aan cliënten wordt gevraagd om de instandhoudingstaksen te betalen. Gevolg daarvan is dat niet voor elke cliënt een van

land tot land variërend tijdstip van (uiterste) betaling wordt bijgehouden; daarbij is vastgesteld dat een termijn van 3 maanden reëel is. Dat wil zeggen dat voor taksen die uiterlijk eind juni betaald moeten zijn, de cliënt (zoals i.c. klaagster) begin april een factuur voor die taksen krijgt. Door als uiterste betaaldatum 16 juni te noemen is het mogelijk rond 16 juni te inventariseren welke betalingen zijn ontvangen, en vervolgens voor alle in aanmerking komende cliënten de betalingen die moeten worden verricht, gereed te maken. Indien een betaling uitblijft, wordt, via het geautomatiseerde systeem, een tweede factuur, i.c. die van 2 juli, verzonden, waarin rekening is gehouden met de verschuldigde toeslagen. Anders dan de Raad van Toezicht heeft aangenomen, gaat het om een betalingsmethode die leidt tot betaling ineens van alle in aanmerking komende dossiers, en niet tot afzonderlijke betalingen in elk afzonderlijk dossier. Met dit systeem wordt voorkomen dat telkens voor elk dossier afzonderlijk moet worden vastgesteld of betaald kan worden en of een toeslag moet worden betaald. Deze werkwijze leidt tot een - voor de cliënten - aanzienlijk goedkoper systeem. Er wordt er op gewezen dat, anders dan de Raad van Toezicht aanneemt, de berekende toeslagen, die

bij individuele betaling niet verschuldigd zouden zijn, niet door D. worden behouden; de bedragen zijn berekend uitgaande van één gelijktijdige betaling in de toekomst (op welk moment de toeslag dus ook daadwerkelijk verschuldigd is). In het onderhavige geval heeft klaagster circa 3 maanden na ontvangst van de factuur telefonisch om uitstel verzocht en vervolgens, te laat, een spoedoverboeking gedaan. Klaagster heeft geen nadeel geleden dat had kunnen worden vermeden: klaagster kon op 12 juni 2002 niet betalen, en zelfs een

spoedbetaling op die datum zou door D. Q. eerst na 16 juni zijn ontvangen met het gevolg dat de betalingen eerst later, met de toeslagen, zouden zijn uitgevoerd. Klaagster is tijdig en zorgvuldig geïnformeerd over de gevolgen van haar nalaten (de niet-tijdige betaling).

RAAD VAN BEROEP inzake het
6
Toezicht op de Octrooigemachtigden

B. concludeert tot vernietiging van de beslissing van de Raad van Toezicht, en
verzoekt primair

de zaak terug te wijzen, en subsidiair de klacht ongegrond te verklaren.

4 Het antwoord van klaagster op het beroepschrift

Klaagster heeft in haar antwoord op het beroepschrift niet inhoudelijk gereageerd op
het beroep-
schrift, doch volstaan met een verwijzing naar hetgeen zij eerder naar voren heeft
gebracht, en zich

verder beperkt tot een weergave van gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden na de
bestreden uit-
spraak van de Raad van Toezicht. Bovendien heeft klaagster aangegeven geen tijd meer
te willen be-
steden aan deze procedure.
Klaagster is niet ter zitting verschenen.

5 Het oordeel van de Raad van Beroep

5.1 Bezwaar I van B.

De Raad van Beroep is van oordeel dat de klacht inderdaad moet worden beschouwd als
gericht tegen
de maatschap D., en dat een eventuele straf aan B. slechts in zijn hoedanigheid
van voorzitter van het bestuur van die maatschap kan worden opgelegd en niet aan hem
persoonlijk.

Bij de verdere beoordeling van het beroep zal de Raad van Beroep daar ook van uit
gaan. De Raad

van Beroep ziet geen aanleiding tot terugwijzen van de klacht naar de Raad van
Toezicht, zoals pri-
mair verzocht.

5.2 Bezwaren II en III van B.

Het oordeel van de Raad van Toezicht dat het aan klaagster in rekening brengen van
boetebedragen

voor Nederland, België en Duitsland in strijd is met Grondregel 1 en / of Bijzonder
Voorschrift 7,
wordt door de Raad van Beroep niet gedeeld.

Zoals uit het beroepschrift en de mondelinge toelichting ter zitting naar voren is
gekomen, is het in
rekening brengen van bedoelde boetebedragen een rechtstreeks gevolg van het door D. en
D.

Q. gehanteerde systeem van bewaking en betaling van jaartaksen dat er kort gezegd op
neer komt,

RAAD VAN BEROEP inzake het
7
Toezicht op de Octrooigemachtigden

dat voor alle te betalen taksen van een groep van octrooien één herinnering wordt gezonden met een

opgave van het verschuldigde bedrag, resp. de verschuldigde bedragen (voor octrooien in een serie

van landen) met één termijn voor tijdige betaling daarvan, onafhankelijk van de individuele per land

verschillende regelingen, gevolgd door, indien tijdige betaling uitblijft, een herinnering voor betaling

na de vervaltermijn met boete, waarbij wederom één termijn wordt vermeld voor alle landen geza-

menlijk, onafhankelijk van de eventuele per land verschillende boetebetalingssystemen.

Gevolg van dit systeem is dat betaling na de vervaldag eerst plaatsvindt (voor alle desbetreffende

landen tegelijk) na de in de herinneringsbrief genoemde datum, onafhankelijk van het tijdstip van

ontvangst van die betaling. In het onderhavige geval betekende dit dat ook de taksen voor Nederland,

België en Duitsland door D. Q. eerst werden betaald toen in genoemde landen de boetebedragen

daadwerkelijk verschuldigd waren geworden.

Het gestelde voordeel van het door D. gekozen systeem van taksenbewaking en -betaling is, dat het

eenvoudig is, en, naar is gesteld, ook voor de cliënten van D. een kostenbesparend is, afgezien van de mogelijkheid dat incidenteel, zoals i.c., boetebedragen worden betaald die wellicht bij een ander systeem niet verschuldigd zouden zijn.

Dit laatstgenoemde nadeel acht de Raad van Beroep van onvoldoende gewicht om aan de maatschap

D. (in de persoon van de voorzitter van het bestuur B.) de straf van waarschuwing op te leg-

gen. Een handelen in strijd met Grondregel 1 en / of Bijzonder Voorschrift 7 acht de Raad van Beroep

niet aanwezig: de door D. (Q.) verstrekte informatie is, in het kader van het gehanteerde systeem,

voldoende duidelijk en eenduidig geweest.

De Raad van Beroep wil echter D. wel aanbevelen om het gehanteerde systeem zodanig aan te pas-

sen dat betaling in de desbetreffende landen geschiedt zo spoedig mogelijk na ontvangst van de beta-

ling van de cliënt, waarmee, ten voordele van de cliënt, onnodige betaling van boetebedragen kan

worden voorkomen.
6 Conclusie

RAAD VAN BEROEP inzake het
Toezicht op de Octrooigemachtigden

De Raad van Beroep is van oordeel dat het handelen van D., dat wil zeggen het betalen van de tak-

sen voor Nederland, België en Duitsland met boete, waar dat gezien het tijdstip van ontvangst van de

betaling, strikt genomen niet nodig was, niet zodanig strafwaardig dat aan de voorzitter van het be-

stuur van de maatschap een straf moet worden opgelegd.

De bestreden beslissing kan derhalve niet in stand blijven. Het beroep van B. moet gegrond wor-

den verklaard.

7 Beslissing

Vernietigt de beslissing van de Raad van Toezicht van 13 maart 2003 en verklaart het beroep van

appellant gegrond;

en opnieuw recht doende:

Verklaart de klacht van mevrouw A. tegen ir. B., in zijn hoedanigheid van

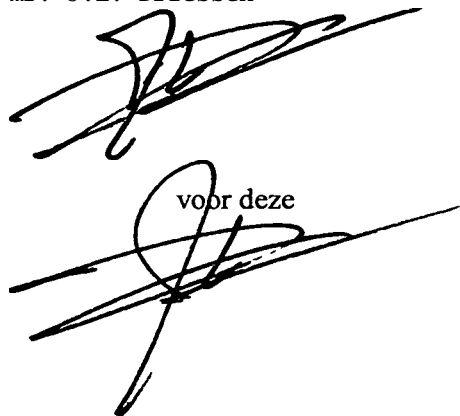
voorzitter van het bestuur van de maatschap D., ongegrond.

Aldus gedaan te Rijswijk (Z.H.) 15 maart 2004 door mr. J.L. Driessen, voorzitter, mr. C. van Nievelt

en ir. L.C. de Bruijn, leden van de Raad van Beroep, in tegenwoordigheid van mw. mr. C. Witteman,

(waarnemend) secretaris van de Raad.

mr. J.L. Driessen

voor deze

mr. C. Witteman

